

LA SHARAY I LA TRAÏCIÓ

Hi havia una vegada una nena que es deia Sharay, venia d'Àfrica però va venir a Catalunya per guerra. Un dia va anar a una nova escola, tenia por perquè no sabia si l'acceptarien. Va entrar a la classe i tothom va dir:

-Hola!

Un grupet de noies estaven xiuxiuejant rient-se de la Sharay...

-Mireu aquesta tipa es molt lletja!Jijiji

-Bueno classe ella es la Sharay i es la vostre nova companya.-Va dir la mestra Marina

-No!-Va cridar una de les noies del grup

-No vull tenir aquesta noia!

La Sharay va sortir corrents i va començar a plorar.

-Jo només volia integrar-me bé a la classe.

I MENTRESTANT A LA CLASSE...

-Mireia, que has fet!-va dir la Marina.

-El que tu no fas jajaja!

-Al despatx del director!

-D'acord m'agradarà estar amb el meu pare!

MENTRES LA SHARAY VA ANAR A CLASSE.

-Hola, he tornat-va dir amb un to de veu fluixet.

-D'acord doncs comencem amb la classe.

2h després...

-Ding dong ding dang

-AH!Que és allò!-va dir espantada.

-Es el timbre de l'hora d'anar al pati.

-Jajaja-va fer tota la classe.

-Ah té més sentit.

Al pati

-Mireu,allà està la noia lletja.

-Deixeu-me en pau!-va dir mentres li agafaven la motxilla.

-Que et deixem? Tu flipes!

-Mireia,Paula,Carlota pareu ja!-va dir un noi estrany.

-Tampoc et posis així Pau.-va dir la Mireia.

La Sharay va sortir corrents i es va escapar.

A la Mireia li agradava el Pau, però el Pau l'odiava. El Pau va anar a buscar a la Sharay i la va trobar en un banc.

-Hola, sento que t'hagin agafat la motxilla, aquí la tens.

-Gràcies per agafar-la.-va dir amablement amb el seu diari.

-Que fas?

-Escric un conte i coses privades, perquè vull ser escriptora.

-Ah que guai! Jo escric coses sobre la meva tieta i el seu menjar fastigós.

-Jajajaja! Que graciós. Gràcies per animar-me Pau.

-De res,si necessites ajuda aquí estic

Per la tarda...

-Aqui,aqui esta el seu diari-va dir un grup de nois xiuxiguxant

-D'acord, doncs l'agafaré.

30 min després...

-I el meu diari?- va cridar la Sharay

-A que tens diari que friki! Jajajaja- va dir la Mireia

-Jo et ma...- i li va agafar el Pau

-Tranquil·la Sharay

-No,no puc estar tranquil·la estic segura de que ha estat ella!

-Parlem al passadís, d'acord?

-Està bé!

-Ai quina por-va dir sarcàsticament la Mireia

Al passadís...

-Perquè penses que es ella?

-Tots els dies em tracta fatal

-També és veritat...

-Que et passa aquest mati estaves genial i ara estàs contra mi!

-Pero que dius-crida furios

-No em cridis, relaxat

-No puc ni mirarte-diu el Pau i se'n va

A casa de la Sharay

-He d'investigar qui m'ha robat el meu diari, i si ho a llegit

La Sharay va mirar per la finestra i va veure al culpable!

-El Pau... i els seus amics no m'ho puc creure, estava actuant per enganyar-me!

La Sharay va baixar corrents

-Diu que sóc el millor del món i que soc amable i sincer... Que!-diu el Pau

-Compte amb el que dius

-Que li agrado molt! Home es que amb aquest cos ningú es resisteix

-Vosaltres 3 veniu!-va cridar la Sharay

-Que passa Sharay?

-Dona'm el meu diari! Per què l'agafes?

-Perquè em dona la gana

-Hola nois que passa?-diu una nena de les 3 del grupet de la Mireia

-Que vols Carlota?

-Ajudar a una companya de veritat-diu amb el diari de la Sharay

-El meu diari gràcies Carlota! Per què ho fas si tu m'odies?

-No des de que vaig veure que et feien. Ja no son les meves amigues, acabo de venir de parlar amb elles

-Moltes gràcies vols ser la meva amiga?

-Clar que sí!

I la Carlota i la Sharay van ser millors amigues.

Conte contat aquesta amistat s'ha solucionat.

NO AL BULLYING!